

ಮುಂದೆ ಇಂಗ್ಲಿಷರ ಗೂಧಾಚಾರನಿಗೆ ರವ್ವಾದಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ನೀಡುವುದು, ಸರ್ಕಾರೀ ಅಸ್ತ್ರೋಗಳ ಕಂಪ್ಯೂಟರಿನ ಮೂಲಕ ಹೊರದೇಶಗಳಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ನೀಡುವುದು ಇತ್ತಾದಿ. ಅಂಥವರು ಒಬ್ಬಬ್ಯಾರು ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಹೊಂಡ ಅನಂತರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೂ ಗುಮಾನಿ. ನಾವು ನಿನ್ನನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ ಅಂತ ಯಾರೂ ನೇರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದರೂ, ಯಾರೇ ಒಬ್ಬರು ಗಮನಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ ಅಂತ ಎಲ್ಲಿಗೂ ಗೊತ್ತು...”

“ಹೌದಾ?...” ಅಂತ ಉಬ್ಬಲ್ಲಾ ಅಳಿಜ್ಞ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಬಾಯ್ತುರದ. ನಮ್ಮ ತೀಬ್ಳಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಬಗೆಯ ನಿಗೂಢ ಆತಂಕ ಮುತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲ್ಲೆಡಿತ್ತು.

ವೈನಿ ಕಾರಣವೇ ಅಥವಾ ಭಯದಿಂದಲೇ ಗಂಟಲು ಒಣಿದಂತನಿಸಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸುತ್ತಲೂ ಒಮ್ಮೆ ನೋಡಿದೆವು. ನಾವು ಕಲರವ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಧಟ್ಟನೆ ನಿತ್ಯಭೂವಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಮಿಕ್ಕ ತೀಬ್ಳನವರು ತಮ್ಮ ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ನಮ್ಮ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಕೆ.ಜಿ.ಬಿ.ಯವರು ಇದ್ದರೆ... ಅಂತ ಭಯವಾಗಿ ನಾವು ಆ ಕಡೆ ನೋಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದೆವು.

ನಮ್ಮ ಮೈಮೇಲಿನ ಕೂಡಲುಗಳು ನಿಮಿರಿ ನಿತ್ಯಿದ್ದವು. ಭಯದಿಂದ ಚೌಳಿ ನಡುಕವೇಂದು ನಮ್ಮ ನರಮಂಡಲಗಳನ್ನು ತೂರಿ ಹೊಯಿತು. ಸದಾ ಯಾರಾದರೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಗುಮಾನಿ ಪಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಎಂತಹ ಹಿಂಸೆ ಎನ್ನುವುದು ಧಟ್ಟನೆ ಎಲ್ಲರ ಅರಿವಿಗೂ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು.

“ನಿಜಾವಾ?” ಅಂತ ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿದ್ದೇವು.

“ಯಾ... ಮೇ ಬಿ?...” ಅಂತ ಭುಜ ಹಾರಿಸಿ ತುಂಟೆ ನಗೆ ನಕ್ಕ ಡಿಮಿತ್ರೊನ ಬೆಸ್ನಿಗೆ ಬರ್ಕಾರ್ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಗುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟಳು. ಎಲ್ಲರೂ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಹಗೂರಿಕ್ಕ ನಕ್ಕಿದ್ದೇವು. ಅವನು ನಿಜ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೋ, ಸುಳ್ಳಂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೋ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಈಗ ನಾವೇ ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕಿತ್ತು!

ನನಗೆ ಮಾತ್ರ ಇದು ನಿಜಪೆಂದೇ ಅನಿಸಿತು. ಯಾಕೆಂದರೆ, ನನ್ನ ಚೆಕ್ಕಿಪ್ಪ ಒಬ್ಬರು ‘ನಾಸಾ’ ದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ವಿಜಾನಿಯಾದ ಅವರು ಅಮೆರಿಕದಿಂದ ಇಂಗ್ಲೀಂಡಿಗೆ ಬಂದಾಗೆ ಆಗಾಗ ಭೇಟಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಚಲನವಲನದ ಮೇಲೆ, ಅವರು ಬೆರೆಯುವ ಜನರ ಹೀನೆಲೆಯ ವಿರಾಗಳ ಮೇಲೆ ಅಮೆರಿಕದ ನಾಸಾ ಗೂಧಾಚಾರಿಕೆಯ ನಿಗಾ ಇಟ್ಟಿತ್ತು ಅಂತ ಅವರು ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದರು. ಅವರ ಕಂಪ್ಯೂಟರನ್ನು ಕೂಡ ‘ನಾಸಾ’ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ತ್ಯಾಪ್ತ ಮಾಡಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಅವರೇನೋ ರಹಸ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಿಗಿರಬಹುದು, ಅದಕ್ಕೇ ಈ ಎಲ್ಲ ಎಕ್ಸ್‌ರಿಕ್ ಅಂತ ಆಗ ಅನ್ನಿಸಿತ್ತು. ಆದರೆ, ಡಿಮಿಟ್ರಿಯು ನನ್ನಂತೆಯೇ ವೈದ್ಯನಲ್ಲವೇ? ಅವನ ಮೇಲೆ...

ಒಂದರೆಕ್ಕಣಿ, ಸದಾ ದೈಹಿಕ ಕಸರತ್ತುಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ದೇಹದಾಢ್ಯತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಕೊಡುವ ಡಿಮಿಟ್ರಿ ಸ್ವತಃ ಕೆ.ಜಿ.ಬಿ.ಯವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲೀಂಡಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರೆ? ಅವನು ಕುಡಿಯದೆ ಸದಾ ಪ್ರಾರ್ಥಿ ಎಷ್ಟರದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಾನೆ ಅನ್ನುವ ವಿಚಾರ ಹಾದು ಹೊಯಿತು. ಅವನ ಕಡೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನೋಡಿದೆ ಹಾಗನ್ನಿಸಲಿಲ್ಲ. ನಿಜಕ್ಕೂ ಗೂಧಾಚಾರನಿಗಿಂದರೆ ಅವನೇ ಈ ವಿಚಾರ ಯಾಕ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ? ಎನ್ನಿಸಿತ್ತು. ನನ್ನ ಕೆಟ್ಟ ಸಂಶಯಗಳು ಬಳಗೊಳ್ಳುವ ಮುನ್ನವೇ ಅದನ್ನು ಕೆತ್ತುಗೆಯುವಂತೆ, ತಲೆ ಕೊಡವಿಕೊಂಡು ನಕ್ಕೆ.

ಅನುಮಾನ, ಆತಂಕ, ನಿರಾಶೆ, ಅವಮಾನ, ಅವಲಂಬನೆಗಳನ್ನು ತೊಡೆದು, ನನ್ನ ಸ್ವಾತಂತ್ಯವನ್ನು ನನ್ನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಕಾಫಿಪ್ಪುಕೊಂಡಿದೆ. ನನ್ನ ಬೆನ್ನು ಹಕ್ಕಿದವರು ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸು ನಿರಾಳವೇನಿಸಿತ್ತು. ಒಂಟಿನದಭ್ಯಾಂ ಬಿಡುಗಡೆಯಿದೆಯೇನೋ?

ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಹೊರಿಗಿ ಚಳಿಗೆ ಹಿತವೇನಿಸುವ ಬಿಂಬಿಯಾದ ಸೂಪ್ರಾ ಬಂತು. ಅಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಸಾಲ್ಪ ಮತ್ತು ಪೆರ್ಪರನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಸಿ, ಚೊತ್ತೆಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಬನ್ನನ್ನು ಅದ್ದಿ ತಿನ್ನತೊಡಗಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಹೋದರೂ